

Нараденко і Засіданько

Степан Олійник

— Колектив, — сказав інспектор, —
Справді, в школі тій могуч,
Де Засіданько — директор,
А Нараденко — завуч.

Як зізвеш усіх на збори, —
Не вміщаються у клас!
Тож беру я коридори
Під засідання щораз.

Облік держать — справно й чисто! —
Ще інспектор пояснив.
...І рішив я — особисто
Той одвідать колектив.

Дізнаюсь, що мимоволі
(За вимогою життя!)
Ще недавно тут у школі —
Йшли в дві зміни заняття.

Вчителям було незручно:
Безліч часу в "вікна" йшло...
Та в директора й завуча
Інше горенько було.

— Ніяк скликати наради. —
Нервував щодня завуч
І ходив з тії досади
Дуже злий, хмурніший туч.

А директор — що й казати —
З тих причин гнівився теж:
Аж свербить позасідати,
А народу не збереш!..

Так було... І от недавно
В тім районі на горі

Школу другу, світлу й славну
Збудували трударі!

Діти раді! Половину
Нова школа прийняла!
І в одну робити зміну
Тая школа почала,

Де, як нам казав інспектор,
Колектив у ній могуч,
Де Засіданько — директор,
А Нараденко — завуч.

Вчителі веселі: — Годі!
Трохи звільнимось-таки... —
Та зраділи тій нагоді
І шкільні керівники.

— От тепер підуть наради! —
Аж підстрибував завуч.
І почав складати радо
План засідань в обіруч.

— От тепер своє візьмемо! —
Другий мовив. — Інша річ!
По дзвінку ото почнемо
Й засідай — хоч цілу ніч! —

...Так і роблять. До утоми
Засідають при столі.
Знов ночами йдуть додому
З тої школи вчителі,

Де, як нам казав інспектор,
Колектив у ній могуч,
Де Засіданько—директор,
А Нараденко — завуч!